

Ας μιλήσουμε για το

Αρχικά πρέπει να πούμε ότι εδώ στην Μεσσηνία, η ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΗ πλειοψηφία των ντόπιων έχει διαβρωθεί μέχρι το μεδούλι από τον έντονο ρατσισμό, τον φασισμό, τον σεξισμό και την εχθρότητα απέναντι στην φύση, τα ζώα και τους ανθρώπους. Ο ρατσισμός, όμως, και η στοχοποίηση εναντίον των Ρομά έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις. Θεωρείται θεσμός.

Ο τόπος έχει πολλά προβλήματα, όπως η υποβάθμιση της αξίας της εργασίας σε κάθε τομέα: αγροτικό, εργατικό, υπηρεσίες. Οι συντάξεις και τα επιδόματα είναι πεσοκομμένα. Πολλές απλήρωτες εργατικές ώρες, φόροι και άνθρωποι που είναι υπερχρεωμένοι, να ζουν με τη συνεχή απειλή της έξωσης και της κατάσχεσης των σπιτιών τους. Χαμένες θέσεις εργασίας, μη επιστρεφόμενες. Βασικές ελλείψεις σε υποδομές για τα παιδιά (σχολεία, βρεφ/κούς σταθμούς κ.λπ.), ανύπαρκτες παροχές υγείας, σχεδόν ανύπαρκτη συγκομιδή των σκουπιδιών και της ανακύκλωσης και πάρα πολλά άλλα προβλήματα, αλλά κυρίως ο απερίγραπτος ρατσισμός. Κοινωνική σήψη σε προχωρημένο στάδιο δηλαδή. Αυτά είναι μερικά από τα προβλήματα της Μεσσηνίας και αποτυπώνονται με ένα τραγικό τρόπο στην καθημερινότητα και στη ζωή των Ρομά, μιας και δεν συμβαδίζουν (και καλά κάνουν) με τα κοινωνικά πρότυπα.

Οι μεγάλες ηλικίες, κυρίως στα χωριά, έχουν νεκρωμένο πνεύμα και έντονα στοιχεία οπισθοδρόμησης! Μια κλασική εικόνα από προηγούμενες δεκαετίες. Έχουν χυδαία φρασεολογία, μεσαιωνικές προκαταλήψεις, θρησκοληψίες, πίστη στα μάγια, δεισιδαιμονίες, και πάρα πολλά άλλα.

Οι περισσότεροι από αυτούς ψάχνουν τρόπους να ξενιτευτούν και η πλειοψηφία αυτού του πληθυσμού βρίσκεται αυτή τη στιγμή στις μεγάλες πόλεις. Έρχονται μόνο το καλοκαίρι και στις μεγάλες γιορτές για να κάνουν την κριτική τους και να εκφράσουν την 'αγάπη' τους για τον τόπο, που 'οι άλλοι εγκατέλειψαν' γιατί οι ίδιοι είχαν μια πιο σοβαρή δικαιολογία για να φύγουν!

Οι ιδεολογικές ζυμώσεις (όπου / όταν υπάρχουν) περιορίζονται στις προσωπικές γνώριμες και η αναγκαιότητα για άμεσες δράσεις επισκιάζεται από το κουβεντολόι. Οι βλοσυροί συγχωριανοί στο καφεείο όλη μέρα με τον παπά, ενημερώνονται κυρίως από τον Καρατζαφέρη, Τράγκα, Χίο και το σινάφι τους, σχολιάζουν τα πάντα: πολιτική, γυναίκες, επικαιρότητα, μάπασμα, ξεμάπασμα, μύθους (που τους παρουσιάζουν σαν γεγονότα) με νεκροταφεία, νύφες που περπατάνε τη νύχτα στον ελαιώνα, με «αράπηδες» που κλέβουν παιδιά και θεωρίες συνωμοσίας, (ω ναι, εκεί η σιγουριά τους σου προκαλεί ακαριαία εμετό). Περιγράφουν πως πυροβολούν τα 'άχρηστα σκυλιά' και πώς βάζουν φύλες. Μιλούν για τους «πούστηδες» και για πόσους δρόμους έφτιαξε η χούντα, τα καλά που έκανε η βασίλισσα, για τους κακούς μετανάστες, τους Εβραίους, «για τους Μασόνους και τους Ιλλουμινάτι,» αλλά κυρίως για τους 'γύφτους'! Είναι το αγαπημένο τους θέμα. Όλα τα δεινά του τόπου αυτού τα αποδίδουν σε κάποιον 'ξένο'. Οι συνήθειες ύπνοτι που τα πάντα, σύμφωνα με αυτά τα ευθυνοφοβικά καθάρματα είναι πρωτίστως οι «γύφτοι», μετά ακολουθούν όλοι οι άλλοι όπως οι Αλβανοί, ο Βενιζέλος, ο Παπακωνσταντίνου, οι Αμερικάνοι, οι 'πούστηδες', οι Εβραίοι, και πάλι ξανά οι 'γύφτοι'! Τους θεωρούν κάτι σαν μάστιγα.

Όταν λέμε το αγαπημένο τους θέμα, εννοούμε ότι σε κάθε γαμημένο οικογενειακό τραπέζι (πάσχα, χριστούγεννα και άλλες χριστιανικές γιορτές) δεν υπάρχει περίπτωση να μην ακούσεις μια ιστορία για κλοπές που φυσικά, ποιάς άλλος τις κάνει; Σταθερή αξία, η αναφορά στους 'γύφτους'. Οι 'σταλεγάκηδες' (αυτοί που είχαν προβλέψει τι θα γίνει και επιμένουν «στα έλεγα εγώ και δεν με άκουγες») και οι ξερόλες δεν χρειάζονται αποδείξεις γιατί αυτοί... Ξέρουν!!! Κάπου άκουσαν, κάποιος είδε, κάποιος είπε.

Έχω δουλέψει 2 σεζόν στις ελιές αυτών των γαιοκτημόνων στην καρδιά του βούρκου της ελληνικής επαρχίας, στα χωριά της Μεσσηνίας, κι έχω ακούσει πάρα πολλές φορές τους αποκαλούμενους "Έλληνες αγρότες", που βρίσκουν αμέτρητους υποστηρικτές αλληλέγγυους (που ξεχνούν ότι τα χωράφια τους είναι ποτισμένα με το αίμα μεταναστών), όταν κατεβαίνουν με τα τρακτέρ στους δρόμους να ορκίζονται πως θα πάρουν τις καραμίνες (όλοι έχουν τουλάχιστον μια) για να τους 'καθαρίσουν' αν τους πετύχουν να κλέβουν ξύλα από τα χωράφια. Τα άχρηστα, μηδαμινής αξίας ξύλα που μένουν πίσω μετά το κλάδεμα, ξαφνικά όταν χάνονται από το χωράφι αποκτούν αξία. Αποκτούν αξία όμως επειδή όλα αυτά τα βοθρολύματα υποθέτουν πως «τη δουλειά την έχουν κάνει οι γύφτοι». Μερικά από αυτά τα τομάρια έχουν λίγες ελιές, παρόλα αυτά κάθε χρόνο έχουν πολλά ξύλα για πούλημα. Το 'κοινό μυστικό' λέει πως οι ντόπιοι μεταξύ τους ξέρουν ποιάς και από πού κλέβει ξύλα. Ωστόσο, τα σεναρία για οργανωμένο πογκρόμ με τα όπλα στο χέρι εναντίον των Ρομά δίνουν και παίρνουν. Μιλάμε για μίσος ασύλληπτο. Τους κατηγορούν από μικροκλοπές (κινητά και κότες) μέχρι και για διαρρήξεις σε σπίτια και οργανωμένο έγκλημα. Σε όλες ανεξαιρέτως τις κατηγορίες συγκαταλέγονται όλες οι ηλικίες, από ένα δίχρονο παιδάκι μέχρι έναν εβδομηνητάχρονο. Πάντα δυο πράγματα τους είναι εντελώς άγνωστα και άχρηστα: οι αποδείξεις και η 'απίθα'.

Τα νέα παιδιά μεγαλώνουν μαθαίνοντας να απεχθάνονται τους Ρομά με αμειώθη ένταση. Από τα γεννοφάσκια τους μαθαίνουν, από τα βρωμερά χνώτα των γονιών τους πως οι Ρομά είναι μια μαρφή μειονότητα. Για τους γονείς, θεωρείται κατάντια να ηγαίνουν τα πριγκηπόπουλά τους στο ίδιο σχολείο με

τους 'γύφτους' με όλη την υποτιμητική σημασία της λέξης. Η παράδοση επιβάλλει να αντιμετωπίζονται ως ξένο κοινωνικό σώμα και ας ζουν στο ίδιο χωριό πολλές δεκαετίες τώρα. Μια παράδοση που τροφοδοτείται από απέχθεια (στην καλύτερη) έως απερίγραπτο μίσος. Κρατάει τόσα χρόνια που ακόμα και πολλοί Ρομά, επηρεασμένοι από την άθλια τοπική κοινωνία, που συγκροτείται στο σύνολό της από δίποδα ρατσιστικά ανθρωπάκια, κάνουν διαχωρισμούς μεταξύ τους (οι 'γύφτοι' κατώτεροι και οι 'τσιγγάνοι' ανώτεροι)!

Όλοι σχεδόν είναι εναντίον τους. Ακόμα και οι περισσότεροι μετανάστες εδώ μιλούν εχθρικά για τους Ρομά, και ας έχουν ζήσει (και ακόμα το ζουν, άλλοι λιγότερο, άλλοι περισσότερο) τον ρατσισμό και την κοινωνική περιθωριοποίηση στο πετσί τους. Μερικοί προσπαθούν μ' αυτό το τρόπο να 'ενσωματωθούν' στον όχλο, γι' αυτό και υιοθετούν το πλέον γνώριμο και εύκολο χαρακτηριστικό της κοινωνίας, άλλοι πάλι κουβαλούν τις προκαταλήψεις από το περιβάλλον στο οποίο μεγάλωσαν. Ο καθένας καυχείται για το πώς έχει βοηθήσει τους Ρομά, βάζοντας πάντα και ένα 'αλλά'! Μετά από αυτό το 'αλλά', ακολουθεί το ελληνικό ρατσιστικό δηλητήριο. Τους χρησιμοποιούν πάντα για δευτερεύουσες δουλειές και κυρίως τις βρώμικες. Απεχθάνονται την ελεύθερη συμβίωση των Ρομά και η μόνη θετική λέξη που ακούει και έχει σχέση με τους Ρομά είναι το 'γύφτικο τσεκούρι' καθώς η παράδοση θέλει τους Ρομά να είναι φοβεροί σιδεράδες. Τους βλέπουν σαν μιάσματα, παιδιά, γυναίκες κι άντρες. Ο τοπικός τύπος είναι γεμάτος από χολερικά άρθρα γεμάτα ρατσισμό, στοχοποίηση και εχθρικά στερεότυπα εναντίον των Ρομά. Τα τοπικά ΜΜΕ είναι ίσως ο πιο επικίνδυνος εχθρός των Ρομά, καθώς χρόνια τώρα κάνουν συστηματική επίθεση εναντίον τους με τα πιο αισχρά 'άρθρα'. «Για τη φτώχεια των Ελλήνων ευθύνεται το κράτος, για τη φτώχεια των Ρομά ευθύνονται οι ίδιοι οι Ρομά!» Δεν τους θεωρούν καν Έλληνες πολίτες.

Ο δήμος για να αποπνάζει από πάνω του τη βαριά ρατσιστική σκιά που τον σκεπάζει, έφτιαξε ένα καταυλισμό για τους Ρομά με κρατικά (;) κονδύλια! Ο λόγος; «Η ενσωμάτωσή τους και οι καλύτερες συνθήκες διαβίωσης» (!!!) Εδώ

Μεσσηνιακό ρατσισμό

γελάν και οι πέτρες. 1) Κανείς δεν ρώτησε πόσα λεφτά πήρε ο δήμος και πόσα ξόδεψε. 2) Ο καταυλισμός φτιάχτηκε σε τέτοιο σημείο που σε κόβει το κρύο, η υγρασία και τα κουνούπια, καθώς γύρω - γύρω έχει μεγάλες εκτάσεις καλαμιών, ποτάμι και θάλασσα! Η τοποθεσία είναι απομακρυσμένη από σχολεία και καταστήματα με ειδη πρώτης ανάγκης! Μιλάμε για την απόλυτη απομόνωση και κοινωνική περιθωριοποίηση. Επόμενο ήταν να εγκαταλείψουν τα ξύλινα αυτά κλουβιά (η τοπική κοινωνία δεν θα άφηνε εκεί τα παιδιά της ούτε ένα 24ωρο). Η απέχθεια προς το πρόσωπό τους μετά το γεγονός αυτό βρίσκεται σε συνεχόμενη έξαρση. Με αυτόν τον τρόπο η ενταξη τους στην κοινωνία ήταν αδύνατη και η κατασκευή του εσωτερικού αναλυσιμίου εχθρού βέβαιη. Και έτσι, οι βρωμοελληναράδες έχουν και λένε ...«εμείς τους φτιάξαμε σπίτια, αυτοί δεν εντάσσονται»!

Η επίθεση στους Ρομά είναι ο μόνος λόγος που ο δήμος και η τοπική κοινωνία συμμαχούν και ξεχνάνε τα παράπονα που έχουν για την πολιτεία. Στα πανηγύρια όταν μαθαίνουν πως θα κάτσουν σε διπλόνο τραπέζι με Ρομά, βγάζουν εξανθήματα. Άλλος απειλεί πως «αν δεν σταματήσουν τα 'τσοπανοκοπρόσκυλα' των γειτόνων να γαυγίζουν, θα πουλήσει το σπιτί σε γύφτους και θα έχουν μελεάδες μετά»! Άλλος πάλι κάνει λόγο για σκυλιά, γιατί, γαϊδούρια που χάνονται και θεωρεί σίγουρο πως τα πήραν οι 'γύφτοι' για να τα φάνε. Αυτά είναι μερικά, μέσα στα πάρα πολλά άλλα παραδείγματα γνήσιου ελληνικού 'πολιτισμού'. Μπορώ να γράψω ατελείωτες αράδες για την εμπειρία μου ως μετανάστη στην Ελλάδα αλλά και για τη ρατσιστική κουλτούρα του τόπου αυτού που, σαν όλες τις μάστιγες, τούς στοχεύει όλους: Αλβανούς, Βουλγάρους, Ρουμάνους, Ρουμάνες, Ρωσίδες, Πακιστανούς «που βρωμάνε» και όποιον άλλο μετανάστη είχε την ατυχία να περάσει από 'δώ. Εβραίους, Τούρκους, αλλά και ... Έλληνες Κεφαλλονίτες, Λαρισαίους, Πυργιώτες, Πόντιους, 'τουρκόσπορους', 'πούστηδες', 'πουτάνες' κ.α. Οι 'γύφτοι', όμως, παραμένουν η αδυναμία τους. Είναι η πιο βάνουσα, διαχρονικά και συστηματικά χτυπημένη και κνηνημένη μειονότητα. Στα μάτια των ντόπιων (αλλά και σε πολλές περιπτώσεις και μεταναστών που έχουν αφομοιωθεί έως κάποιο βαθμό) δεν θεωρούνται καν άνθρωποι. Οι Έλληνες Ρομά είναι ίσως οι μοναδικοί που μπορούν να μιλήσουν για το τι ακριβώς σημαίνει 'ελληνική φιλοξενία και ελληνικό μεγαλείο'!

Εάν, λοιπόν, η σφοδρή μας επίθεση (ο καθένας με τον τρόπο του) δεν έχει ως στόχο την συθέμελη καταστροφή αυτής της κουλτούρας του ελληνικού βόθρου που θρέφεται από τον θάνατο των μειονοτήτων, δεν μπορούμε να μιλήσουμε για αξιοπρεπή ζωή των μεταναστών, των Ρομά, των γυναικών, των ομοφυλοφίλων, των ζώων, της φύσης, κοκ. Όποια κοινωνία ρατσιστών και σαδιστών τρέφεται με το μαρσισμό των αδύναμων πρέπει να καταστραφεί. **Εάν ο αντιφασιστικός / αντιρατσιστικός αγώνας σε αυτήν την χώρα δεν είναι ανθελληνικός, δεν θα είναι αγώνας.**

Κείμενο-ανταπόκριση ενός Αλβανού μετανάστη που ζει και εργάζεται στην Μεσσηνία.